

halvfemte Tusind Børn et Maaltid Mad en Gang om Dagen, og jeg tror, at det vilde have været lettere og naturligere, at det havde været gjort af Kommunen, særlig naar Kommunen mener at have Raad f. Eks. til saadanne Ting, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Hørdum) nævnte, ny Kirker eller et saa stort Raadhus, som der jo er Tale om. Jeg maa ligeledes sige, at for mig er det klart, at der spares her i Byen paa Alderdomsforsørgelse saa meget, som der overhovedet kan spares. Alderdomsforsørgelsen her i Byen, tror jeg, ydes med en i mange Maader saa ubehagelig Underfølgelse, som der overhovedet kan gøres, og den er ydet med saa ringe Bidrag, at man ud fra Humanitetens Standpunkt vanskeligt vil kunne forsvare med Kjøbenhavnske Huslejesforhold for Dje at yde mindre, end der er ydet. Naar Spørgsmaalets Stilling er det, naar der ikke kan, og det mener jeg i Virkeligheden heller ikke, spares noget væsentligt fra et Par Bygninger, som maaste kunde gøres noget billigere, saa mener jeg, at saa vil naturligvis det Forhold komme i en ikke fjern Fremtid, at Kjøbenhavn vil komme til at maatte have ny Skatter. Jeg vil tilføje den Bemærkning, at jeg hører ingenlunde til dem, som ønske, at Kommunens Opgaver skulle indskrænkes, jeg hører langt fra til dem, der ønske det, og jeg tror, at det er mere demokratisk og mere i Fattigfolks Interesse, at Kommunens Opgaver udvikles. Jeg vilde ønske, at f. Eks. Kommunen i rette Tid — det er jo nu forbi — havde grebet til, hvis ikke Staten vilde, at bemægtige sig Telefonvæsenet, og jeg vil haabe, den Dag kommer i Kjøbenhavn, lige som den er kommen i London, hvor Kommunen bemægtiger sig Sporvognsvæsenet. Det er altsaa ikke det, jeg har noget imod, at man kræver ny Skatter, thi det tror jeg, vil være en Nødvendighed i en ikke grumme fjern Fremtid. Men naar jeg har udtalt mig mod denne Lov for Tider, saa er det af den Grund, og det er en ikke uvæsentlig Grund for mig, at jeg mener, at det er praktisk, og at det er absolut hensigtsmæssigt, at der sker en Repræsentationsforandring i Kjøbenhavn. Der er, lad nu være med Kette eller Urette, hos, tror jeg, den overvejende Del af Byens Indvaanere en saadan Klarhed over, en saadan Misforståelse med den nuværende Kommunalbestyrelse og de kommunale Autoriteter, at der maaste dog næppe gives nogen By, hvor den er meget større, og under disse Forhold og netop for at fremme Byens fremtidige Udvikling i det, som jeg anser for den rigtige Mening, vilde jeg ønske, at man gjorde

et alvorligt Forsøg paa at staffe Kjøbenhavn en mere demokratisk Repræsentation, forinden man skrider til ny Skatter. Nu mener jeg, at man i indværende Aar ikke bør stride til ny Skatter, forinden man har set, hvad det bliver til med den interkommunale Betsatning og med Aktiebestatningen. Det erkendes jo af mange ærede Medlemmer her i Tinget, at denne Aktiebestatning og interkommunale Betsatning dog vil give en Del Penge til Kommunen. Naar nu det er Tilfældet, og hvis man venter, den vil gaa igennem i Aar — jeg kan ikke udtale mig derom, thi jeg kender det ikke — hvis det er Tilfældet — det ærede Medlem ser paa mig, han kan føle sig ganske overbevist om, at det er rigtigt, hvad jeg siger, jeg kender ikke, hvilke Raad, der blive lagte op i dette Ting — saa vil jeg sige, at saa er der dog, hvis man mener i saa Henseende at have en vis Sandsynlighed, at Grund til at se an, hvad disse ny Betsatningsformer give et Aars Tid, forinden man skrider videre. Jeg er aldeles ikke af den Opfattelse, som er fremkommen fra visse ærede Medlemmer her, særlig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), at Aktiebestatningen skulde være en uretfærdig Betsatning. Sige saa lidt vil jeg bryde mig om, at Aktionærerne eller Aktieselskaberne vilde hyle, fordi man tog et Par Procent af deres Indtægt. Jeg siger, at naar ikke Hylet fra de butitsdrivende, som skulle udrede Huslejestatten, rører de ærede Medlemmer, tror jeg ikke, at de ærede Medlemmer bør lade sig røre af Hylene fra Aktieselskaberne. Jeg agter i alt Fald ikke at lade mig røre deraf, men siger: Lad dem hyle, naar de bare betale. Jeg tror, at det vil fordele sig paa en saadan Maade, at de Penge ere Penge, som man meget vel kan være bekendt at tage imod. Ja, jeg skal gentage, hvad jeg sagde i Gaar, jeg anser ikke Huslejestatten for at være den værste Stat. Og særlig, efterat jeg her under Forhandlingen har hørt andre nævne i al Almindelighed en Stat paa Bohave efter hver tredje Aars Takstation, saa vil jeg, om jeg saa maa sige, bede til, at vi saa Huslejestatten, før vi saa den. Thi den ved jeg — det maa jeg dog allerede straks sige — vil møde en oprigtig Uvilje hos en meget stor Del af Byens Befolkning. Jeg vilde ikke i de første Dage, efter at jeg havde stemt for en Bohavestat efter en Takstation, turde møde i nogen Familie her i Byen — jeg vilde i alt Fald tage Stof med under de Forhold for at være parat til det, som man kom til at gaa i Møde. Men saalænge som Forholdet er det, at man ved, at der foreligger en Lov